

YOLLARIN SONU

Atsız

YAYIN NU: 844

EDEBÎ ESERLER: 361

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI

SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-975-437-806-1

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

1. Basım: 1986, Ötüken

23. BASIM

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®

İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul

Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Kapak Tasarımı: Zafer Yılmaz

Dizgi-Tertip: Ötüken

Kapak Baskısı: Karakış Basım

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.

Sertifika Numarası: 12531 Tel: (0212) 444 62 18

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İÇİNDEKİLER

- Yakarıř • 7
Yolların Sonu • 11
Topal Asker • 13
Kahramanların Ölümlü • 18
Toprak – Mazi • 19
Sarı Zeybek • 24
Davetiye • 27
Yarının Türküsü • 31
Türk Kızı • 33
Kömen • 34
Selâm • 38
Kahramanlık • 42
Bahtiyarlık • 43
Türklerin Türküsü • 44
Unutma! • 45
Dün Gece • 46
O Gece • 48
Eski Bir Sonbahar • 50
Karanlık • 51
Özleyiř • 52
Türkçülük Bayrağı • 58
Kořmalar • 59

- 65 • Varsağılar
- 70 • Gel Buyruđu
- 71 • Hâtıralar
- 72 • Yalnızlık
- 74 • Korku
- 75 • Ay Yüzlü Güzel Konçuy
- 76 • Geri Gelen Mektup
- 78 • Yaşayan Türkçülere Ağıt
- 79 • Dörtlükler
- 85 • Kader
- 86 • Afşın'a Ağıt
- 87 • Sona Doğru

II

Bir gün olur, elbette eski beğler dirilir;
Yine kılıç kuşanır tarihteki paşalar.
Yine şanlar alınıp nice canlar verilir,
Yiğit akınımızdan yine dünya şaşalar,

«Türk tarihi» denilen kahramanlık şi'rini
Yeniden yazmak için harcayacağın kandır.
Mısraları içinden en güzel ve derini
Batıda «Niğebolu», doğuda «Çaldıran»dır.

Yine Batılıların üçüncü Kosova'da
Topraklara sereriz, bir değil, birkaçını.
Çekilince kılıçlar yeniden Haçova'da
Paramparça ederiz Cermenliğin haçını.

Yine ufka açılır şanlı korsanlarımız,
Bir Türk gölü yaparlar Akdeniz'in içini.
Acı acı gülerek bugün susanlarımız
Yarın rezil ederler Romalı'nın piçini.

YOLLARIN SONU

Bugün yollanıyorken bir gurbete yeniden
Belki bir kişi bile gelmeyecektir bize.
Bir kemiğin ardında saatlerce yol giden
İtler bile gülecek kimsesizliğimize.

Gidiyorum: Gönlümde acısı yanıkların...
Ordularla yenilmez bir gayız var kanımda.
Dün benimle birlikte gülen tanıdıkların
Yalnız bir hâtırası kaldı artık yanımda.

Yufka yüreklilerle çetin yollar aşılmaz;
Çünkü bu yol kutludur, gider Tanrı Dağına.
Halbuki yoldaşını bırakıp dönenlerin
Değişilir topu da bir sokak kaltağına.

İster düşün... Kendini ister hayale kaptır..
Uzar, uzar, çünkü hiç sonu yoktur yolların.
Bakarsın aldanmışsın, gördüğün bir seraptır
Sevimli bir hayale açılırken kolların.

Ey doğunun alnımı serinleten rüzgârı!
Ey karanlıkta bana arkadaşlık eden ay!
Arzularım bir oktur, aşar ulu dağları,
Düştüğü yer uzakta «DİLEK» adlı bir saray.

O sarayda bulunca tanrılaşan erleri
Artık gözüm arkaya bir daha dönmeyecek.
Hepsi sussa da «Kür Şad» uzatarak elini:
«Hoş geldin oğlum ATSIZ, kutlu olsun» diyecek.

1932

KAHRAMANLARIN ÖLÜMÜ

(Şehit Tayyareci Kurmay Yüzbaşı Kâmi'nin hâturasına)

Gerilir zorlu bir yay
Oku fırlatmak için;
Gece gökte doğar ay
Yükselip batmak için.
Mecnun inler, kanını
Leylâ'ya katmak için.
Cilve yapar sevgili
Gönül kanatmak için.
Şair neden gam çeker?
Şiir yaratmak için.
Dağda niçin bağırlır?
Feleğe çatmak için.
Açılır tatlı güller
Arılar tatmak için.
Gögse çiçek takılır
Solunca atmak için.
Tanrı kızlar yaratmış
Erlere satmak için.
İnsan büyür beşikte
Mezarda yatmak için.
Ve.....
Kahramanlar can verir
Yurdu yaşatmak için...

TÜRKLERİN TÜRKÜSÜ

Dilek yolunda ölmek Türklere olmaz tasa,
Türke boyun eğdirir yalnız türeyle yasa;
Yedi ordu birleşip karşımızda parlasa
Onu kanla söndürüp parçalarız, yeneriz.

Biz Turfanı yarattık uyku uyurken Batı,
Nuh doğmadan kişnedi ordularımızın atı.
Sorsan şöyle diyecek gök denilen şu çatı:
Türk gücü bir yıldırım, Türk bilgisi bir deniz.

Delinse yer, çökse gök; yansa, kül olsa dört yan
Yüce dileğe doğru yine yürürüz yayan.
Yıldırımdan, tipiden, kasırgadan yilmayan,
Ölümlerle eğlenen tunç yürekli Türkleriz...

1931

TÜRKÇÜLÜK BAYRAĞI

Türk duygusu her Türkçüye en tatlı kımızdır;
Türk ülküsü candan da aziz bayrağımızdır.

Bayrak ki onun gölgesi Bozkurtları toplar;
Bayrak ki bütün kaybedilen yurtları toplar.

Nerden geliyor? Tanrıkut'un ordularından!
Lâkin bize bir beyt okuyor kutlu yarından:

Darbeyle gönüllerde yatan ülkü silinmez!
Atsız yere düşmekle bu bayrak yere inmez!...

Ötüken, sayı: 119-120, 6/7 Aralık 1973.

GERİ GELEN MEKTUP

Ruhun mu ateş, yoksa o gözler mi alevden?
Bilmem, bu yanardağ ne biçim korla tutuştu?
Pervane olan kendini gizler mi alevden;
Sen istedin, ondan bu gönül zorla tutuştu...

Gün senden ışık alsa da bir renge bürünse;
Ay secde edip çehrene yerlerde sürünse;
Her şey silinip kayboluyorken nazarımdan
Yalnız o yeşil gözlerinin nûru görünse...

Ey sen ki kül ettin beni onmaz yakışınla,
Ey sen ki gönüller tutuşur her bakışınla!..
Hançer gibi keskin ve çiçekler gibi ince
Çehren bana uğruna ölüm hazzı verince
Gönlümdeki azgın devi rüzgârlara attım;
Gözlerle günah işlemenin zevkini tattım.
Gözler ki birer parçasıdır sende İlâh'ın,
Gözler ki senin en katı zulmün ve silâhın,
Vur şanlı silâhınla gönül mülkü düzelsin;
Sen öldürüyorken de, vururken de güzelsin!